

FRANKFORT, den 7. April.

Een brief uit Petersburg, van den 6. Maart, behelst het volgende:

Wie vroeger den zetel en de hoofdstad van het grootte Russische Rijk gekend heeft, en zich thans weder in dezelve verplaatst ziet, vindt ten opzichte van het openbare leven en het gezellig verkeer een verbaasd onderscheid. Hier, zoo wel als in het geheele land, heerscht oprechte en diepe droefheid over het verlies van den bij alle standen zoo innig geliefden Monarch. Dames, zoo wel als heeren, die geen uniform dragen, gaan geheel in 't zwart gekleed, niet alleen aan het hof en onder de ambtenaren, maar ook onder den handelstand en de gezetenste ambachtslieden. Over zes maanden volgt de halve rouw, die insgelijks een half jaar duurt, wanneer met de krooning van Z. M. den Keizer Nicolaas I, welke in de maand September te Moskou zal plaats hebben, den rouw vroeger doet afleggen. Alle schouwburgen zijn tot den dag der krooning gesloten, ook hebben er geene bals of concerten plaats, zelfs in familie-kringen houdt alle gezang en muziek op. In het algemeen leven thans alle Russische familien zeer ingetogen, zoo uit hoofde van het stille van den rouw, als ook omdat zeer vele het ongeluk hebben. eenige leden derzelve meer of min in het onderzoek omtrent de zamenzwering betrokken te zien. De groote diplomatieke maaltijden worden in het paleis van den graaf van Nesselrode gehouden, die daarbij den Keizer vertegenwoordigt, naardien deze thans geen groote maaltijden in het paleis geeft, inzonderheid niet omdat H. M. de Keizerin zich onpasselijk bevindt. Dat was ook de reden, waarom hij de laatste audientie der nieuw aangekomene gezanten, dezen slechts H. M. de Keizerinne Moeder en de grootvorstin Helena, gemalin van den broeder des Keizers, zijn voorgesteld geworden, waarbij zij de eer hadden tot den handkus te worden toegelaten.

De groote avondpartijen vindt men tegenwoordig bij den Engelschen minister lord Strangford, bij den Deenschen gezant, graaf Blome, en bij den Pruisischen gezant, generaal von Schöler; dans en muziek is echter ook in deze kringen, die ten 9 ure beginnen en tot middernacht duren, uitgesloten, en alleen een matig spel, b. v. Whist, meestal om 5 roebels (twee gulden) het point, is in gebruik.

Van den 8. April.

Berigten van Zante, te Triest ontvangen, melden, dat Ibrahim-pacha, na zijne nederlage voor Missolonghi in het begin van Maart, versche troepen, waaronder een groot aantal Albanen, aan zich getrokken, en daarop een nieuwen aanval ondernomen heeft, niet echter tegen de vesting zelve, maar tegen versterkte punten, welke daarmede in verband staan. Den 9. Maart bestormde hij het fort Vassiladi, door 160 man Grieken bezet, en veroverde hetzelfde. Het dagblad van Triest verhaalt deze gebeurtenis aldus: — Ibrahim-pacha besloot, wegens de moeijelijkheid, om de muren van Missolonghi te beklimmen, de inneming der rots van Vassiladi, welke de lagune der vesting in het middelpunt beheerscht, te beproeven, en de belegerden van de rijke vischvangst, waarvan zij zich geneerden, te berooven. Te dien einde had hij zich van drie batreijen voorzien, om de gemelde rots te beschieten en stormenderhand in te nemen. Na vele pogingen, werd de rots van Vassiladi den 9. Maart veroverd. Aan beide zijden kwamen in den strijd zeer vele menschen om. De geheele bezetting van Vassiladi, uit 160 man bestaande, werd nedergehouden, met uitzondering van drie man, die men het leven schonk. Het sterkte dezer vesting zal dat van de vesting Missolonghi beslissen.

(Te Parijs had men den 4. dezer mede berigt van de verovering van Vassiladi door Ibrahim-pacha; alsmede van de inneming van Anatolico, vijf mijlen van Missolonghi, aan den mond van den Achelous gelegen, te midden der lagunen in de kleine golf tusschen de steden Missolonghi en Neochori. Dit berigt werd gezegd van den Engelschen gouverneur der Jonische eilanden afkomstig te zijn).

Onder deze omstandigheden is het volgende berigt opmerkelijk: — Uit Cefalonia had men den 22. Maart te Triest tijding, dat onder Missolonghi een Engelsch fregat lag, en dat op deze vesting de Engelsche vlag wapperde. Men wil daaruit afleiden, dat de Engelschen tusschen beiden zijn getreden, om verder bloedvergieten te voorkomen, en dat Missolonghi spoedig zou overgegeven worden. Vele huisgezinnen waren van Missolonghi naar Zante gevlugt.

Tijdingen uit Konstantinopel, van den 4. Maart, melden, dat de Britsche gezant, de heer Stratford Canning, aldaar eindelijk, den 27. Februarij 11., van de Dardanellen te land is aangekomen. Den 1. Maart ontving hij een bezoek van de Europische staatsgezanten. Den 5. kwam de tolk der Porte Ishak Effendi hem een bezoek geven, bij welke gelegenheid hij het gewone geschenk van drie paarden ontving. Men verzekert algemeen, dat de heer Stratford Canning eene nota ten behoeve der Grieken zal overgeven.

Uit Smirna wordt gemeld, dat Ibrahim-pacha zich de beide forteressen van Lepanto heeft laten overgeven, als behoorende tot het gouvernement van Morea, dat hem door de Porte is opgedragen.

LONDEN, den 7. April.

De Times zegt heden: — Wij gelooven met eenige zekerheid te kunnen melden, dat de heer Stratford Canning instructien heeft ontvangen,

om zoodanige dringende en krachtadige vertoogen aan de Turksche regering over den langdurigen en barbaarschen oorlog tegen Griekenland te doen, als dienstig kunnen zijn, om de Porte te nopen, om, zoo al niet de Griekse onafhankelijkheid, ten minste eene wapenschorsing toe te staan, waarop eene onderhandeling over dit gewichtig vraagstuk kan volgen.

Daar met 1827 de zeven jaren van de zitting der tegenwoordige leden van het Lagerhuis verstreken zijn, schikt men zich tot nieuwe verkiezingen en zoekt men, zoo van de zijde der ministeriele, als van die der oppositie-partij, stemmen te werven.

Bedrig worden er berigten van bankroeten in de provinciale steden ontvangen, welke men als een gevolg van die te Londen mag beschouwen. De klagten over kwijning in den handel en het fabriekwezen duren ook nog voort. Uit Blackburn schrijft men: — »Deze stad is in den akeligsten toestand. Het arme volk lijdt gebrek, en iedere stand wordt gedrukt door de ongunstige tijden.»

— Een brief uit Alicante, in Spanje, van den 14. Maart, meldt het volgende: — »Wij hebben hier schrikkelijke tooneelen gehad: Gij zult van Bazan's dolzinnige expeditie en ontchepping te Guardama gehoord hebben: ongeveer 58 man van allerlei soort landden en drongen eenige mijlen binnenwaarts, met welk oogmerk is moeijelijk te raden, daar hunne onderaeming geenerlei bestemd plan aanduidde; het geheele land was terstond in rep en roer, en de arme sukkels, zonder levensmiddelen, rust of wapenen, werden als wilde beesten neergeschoten, tot dat zij, welke het geluk niet hadden onder de hand hunner vervolgers te sneuvelen, genoodzaakt waren, zich aan de dappere koninklijke vrijwilligers over te geven, die tegen zulk een geduchten vijand in grooten getale waren opgekomen. Binnen vier dagen was er niet een over, die niet in gevangenis of gedood was. Een en dertig werden er hier in vier morgens doodgeschoten. Daar waren verscheidene Franschen onder hen. De meesten hunner gedroegen zich met ongewone manhaftigheid, en vele anekdoten zijn van hunne laatste oogenblikken in omloop. De gebroeders Bazan en Figorva, van de cortes, werden, met verscheiden andere, te Orihuela doodgeschoten; de oudste Bazan was bijna dood van de verschillende wonden, welke hij ontvangen had en zeer ontstoken waren, daar hij ze niet wilde verbonden hebben. Het volk wordt hier barbaarscher dan ooit. Het opligten en vervoeren van menschen naar de gebergten komt zeer in zwang; men kan ze alleen door het betalen van het gevorderde rantsoen verlossen.

— Gisteren zijn er brieven uit Rio de Janeiro van den 24. Januarij ontvangen. Volgens dezelve heeft de Keizer besloten Monte-Video tot eene vrijhaven te maken, die voor den handel open, en onder de bescherming van Groot-Brittannië zou staan. Of deze schikking door het Engelsche ministerie goedgekeurd zij, of aan hetzelfde zal onderworpen worden, blijkt uit de brieven niet. De lang uitgestelde maatregel eener wetgevende vergadering is, naar het schijnt, den Keizer weder voorgedragen, die voorloopig 120 personen tot den rang van raadsheeren heeft benoemd, die het Hooger-Huis van het nieuwe Congres zullen uitmaken.

PARYS, den 6. April.

In den nacht van den 1. op den 2. dezer, hebben er te Chabons onlusten in de koninklijke school van kunsten en handwerken plaats gehad. Een aantal kweekelingen waren verbitterd op den opzigter, een gewezen gendarm, die hen norsch schijnt behandeld te hebben. Zij wilden dien man verwijderd hebben. Zulks niet gelukkende, zijn zij in opstand geraakt en hebben vele meubels verbrijzeld en het venster uitgeworpen. Vijf en twintig jonge lieden, die het meest schuldig waren, zijn naar huis gezonden.

— Volgens berigten uit Madrid van den 23. Maart, is de beruchte geloofs-generaal Capape, die werkzaam is geweest, om don Carlos op den Spaanschen troon te brengen, door zijne regters vrijgesproken, met acht stemmen tegen drie, die hem ter dood veroordeeld wilden hebben en zes, die hem vestingstraf wilden opleggen.

— Er zijn berigten uit Rio-Janeiro tot den 23. Januarij ontvangen. Dezelve maken geene melding van onlusten; zoodat de daaromtrent verspreide geruchten ongegrond schijnen.

MEXICO, den 12. Januarij.

(Uit eenen brief). Eene maand vóór mijn vertrek uit Vera-Cruz, schreef ik u, dat het bestuur dezer republiek, ten gevolge der aangevangene onderhandelingen met het Engelsche kabinet, hoop voedde, om de geschillen tusschen Keizer don Pedro en het gemeenebest van Buenos-Ayres, opzigtens de bezetting van Monte-Video, op eene minnelijke wijze geschikt te zien.

De raadslieden van den Keizer hebben intusschen de onvoorzigtigheid gehad, dien jongen vorst alle bemiddeling af te raden, en wij hebben reeds de oorlogs-verklaring van Keizer don Pedro aan de republiek der Vereenigde Provinciën van Rio de la Plata ontvangen.

Dit stuk heeft onder de Mexicanen algemeen grooten wederzin verwekt. Immers bepaalt zich hetzelfde niet slechts tot het aanhalen der verongelijkingen, waarover het Brazilische gouvernement meent zich te kunnen bezwaren; maar het gipt tevens de grondbeginselen der andere Amerikaansche Staten en hekelt zelfs den grondslag van een vermogen, door den Keizer erkend, toen hij Portugal, tegen den wil van zijnen vader en soeverein, in opstand verklaarde. Deze dwaling zoude onverklaarbaar wezen, zoo de Amerikanen niet wisten, dat de jonge Keizer een onbepaald vertrouwen heeft op de Duitsche soldaten die hem omringen, en men daarin den invloed niet zag van dien eersten minister, welke het Europische heilige verbond bestuurt.

In dien staat van zaken, heeft het Mexicaansche gouvernement last gegeven, om eene divisie van de reserve te doen inschepen en vervoeren naar alle zoodanige punten, waar derzelve hulp van eenig nut kon zijn.

De oorlogs-verklaring van den Keizer van Braziliën ontdekt, voor het oog der gansche wereld, de ontwerpen en de hoop van het Heilige Verbond, om zich namelijk, van Brazilië te bedienen, als een punt tot ondermijning der Amerikaansche Vrij-Staten. Gelukkiglijk zal de vergadering van het algemeene congres van Panama, hetwelk door den generaal Bolivar is bijeengeroepen, een gewenscht tegenwigt opleveren.

Wijders hebben wij de stelligste verzekeringen ontvangen, dat Engeland onzijdig zal blijven, en dat het gouvernement der Vereenigde Staten zoo lang den strijd zal aanzien, als hetzelve door geene vreedelijke handeling of eene gevapende tusschenkomst van sommige Europese mogendheden in de noodzakelijkheid wordt gebragt, om, ter verzekering van hun eigen welzijn, gemeene zaak met ons te maken.

Mengelwerk.

TURKSCH GOEDE TROUW.

De Oostenrijksche Bladen en andere Turken-vrienden roemen kennelijk de goede trouw der Ottomanen, in tegenstelling tegen de vreesheid der Grieken. Een oud Hollandsch spreekwoord, hetwelk, gelijk vele spreekwoorden, zuivere waarheid bevat, zegt: *Die den naam van vroeg opstaan heeft, kan lang slapen.* Dit was het geval met de Romeinen, die ook den naam van een braaf, eerlijk en getrouw Volk wisten te verkrijgen, en hunne Karthaagsche mededingers, onder den naam van Punische goede trouw, met allerlei valsheid, bedrog en verfoeilijke staatkunde betichtten, tot dat zij, door de onverantwoordelijke en voorbeeldelooze verwoesting van *Karthago*, aan de Wereld een schouwspel van trouwloosheid, verraad en laagheid gegeven hebben, hetwelk waarschijnlijk nimmer gevenaard is. — Dus ook de Turken. Omdat zij dom en lompe zijn, heeten zij eerlijk; doch men kent niet algemeen hunne Godsdiensstige grondstellingen. Wij zullen die mededeelen, uit het Werk van eenen hunner vrienden (*), die hunne staatsinrigting in den grond kent, en hen veelal van hunne goede zijde voorstelt; maar nogtans niet heeft kunnen nalaten het volgende mede te deelen, hetwelk wij ook aan onze Lezers niet willen onthouden:

Wanneer men eene vraag opwerpt, die door het Wetboek van den *Islam* niet stellig beslist is, zoo geeft de Mufti, of Hoogepriester en tevens eerste Wetgeleerde, zijne beslissing niet, dan na de voornaamste Ulemas of Schriftgeleerden te hebben geraadpleegd. De verzamelingen dezer beslissingen, of *fatwas*, maken eene der bronnen der Mohammedaansche Wetgeving uit. Het was bij gelegenheid, dat SOLIMAN II., bijgenaamd de *Groote* en de *Wetgever*, ongetwijfeld de grootste en mischien de beste der Turksche Keizers, het eiland *Cyprus* aan de Venetianen wilde ontnemen, met welken hij toen in vrede was, dat hij den Mufti over de wettigheid van zijn voornemen raadpleegde, en hem de volgende vraag voorleide:

„Ondersteld, dat in een land, hetwelk eertijds aan de Regtgeloovigen behoord heeft, maar hun ontnomen is, de Ongeloovigen de Moskeeën in kerken veranderen, het Islamismus verdrukken, en allerlei misdaden plegen; ondersteld verder, dat een regtgeloovig Vorst, vol ijver voor het ware geloof, dit land den Ongeloovigen wenschte te ontnemen, en weder met het grondgebied der Mohammedanen te vereenigen, maar dat hij in vrede, met die Ongeloovigen is, en dat het bedoelde land met name in de ondertekende en uitgewisselde verdragen begraven is, verzet zich dan de wet tegen het breken dier traktaten?”

Antwoord:

„Geenszins. — De Mohammedaansche Vorst kan geenen wettigen vrede met de Ongeloovigen sluiten, dan wanneer daaruit een blijkbaar voordeel voor de Muzelmannen ontstaat; in alle andere gevallen is de vrede onwettig. Zoodra er zich eene gelegenheid op doet, om door eene vredebreuk voordeelen te verwerven, zoo is het voegzaam en zelfs noodig den vrede te breken. Dus sloot b. v. de Profeet (god zegene hem!) in het zesde jaar van de vlugt een vredeverdrag met de Ongeloovigen voor vijf jaren, en ALI (zijn aangesigt zij verheerlijkt!) maakte het verdrag op; niettemin keurde hij het voegzaam den vrede in het volgende jaar te verbreken, en de Ongeloovigen in het achtste jaar der vlugt aan te tasten, om *Macca* in te nemen. Zijne Majesteit, de Stedehouder Gods op aarde, kan niet beter doen, dan de daden van den Profeet te volgen.”

Dit stuk werd geteekend door IBU SUUD, Mufti van *Konstantinopel*, die het wetboek van SOLIMAN II. opmaakte, en als een der eerste Regtgeleerden van het Turksche Rijk wordt beschouwd.

Wanneer men dit nagaat, zoo ziet men daaruit, dat de Turken geen haar beter zijn dan die Pausgezinden der latere Middeleeuwen, welke beweerden, dat men aan *Ketters* geen woord behoefde te houden. Wanneer de Grieken dwaas genoeg waren, om aan de beloften van IBRAHIM of zelfs aan die der Hooge Porte trouwhartig geloof te geven, en zich op de aannemelijkste voorwaarden te onderwerpen, zoo zou er weldra een *fatwa* van den Mufti verschijnen, welke die voorwaarden voor nietig en van onwaarde verklaarde, omdat het land der Grieken weleer aan de Muzelmannen had toebehoord. — Wil men daarvan een sprekend voorbeeld? Dat zelfde eiland *Cyprus* waarop SOLIMAN vlamde, werd door zijnen zoon SELIM II. ingenomen. De Venetiaansche Bevelhebber te *Famagosta*, de hoofdstad, gaf zich over, op voorwaarde van levensbehoud. Dit was geen beding, hetwelk de Turken eenszins benadeelen kon, en toch werd de ongelukkige Christen-Bevelhebber levendig gevild! Men houde hierbij in het oog, dat *Cyprus* nimmer aan de Mohammedanen had toebehoord, en dat zij toch hier die Hemelstergende uitspraak, gegrond op het voorbeeld der verraderij van hunnen leugen-profeet, op de afgrijpselijkste wijze in werking bragten.

R U S L A N D.

Rusland behoort onder die Rijken, welke met het meeste recht kunnen beweren, tegen elken uitwendigen aanval beschut te zijn. Het land en de inwoners worden door geene overmaat van bevolking gedrukt, en het ontbreekt aan geene ruimte, om nog eens zooveel menschen te bergen. De Geestelijkheid is geheel aan den Keizer toegewijd en heeft den meest beslissenden invloed op het volk. De tweedragt tusschen den adel en de patricische familien, wordt uit den weg geruimd door de wijze inrigting van CATHARINA II.; daar namelijk de laatsten en de eersten op eene, voor beiden dragelijke wijze, zijn incengesmolten; daar aan alle vrije Russen eene schoone loopbaan is geopend, en er, wat dit punt betreft, geen bezwaar overig is. Door de groote middelen, waarover een zoo onmetelijk Rijk als *Rusland* kan beschikken, zijn zware drukkende belastingen hier minder noodzakelijk dan in andere landen. Een nieuwe zeer belangrijke tak is voor korte jaren bekend geworden, en voor vlijt, voor kunde en middelen, vinden zij, die het zoeken, een veld geopend, hetwelk nog eeuwen lang de overvloedigste vruchten kan opleveren. Wanneer het heillooze papieren-geld, waartoe CATHARINA II. hare toevlugt nam, werd ingewisseld of op meer vasten prijs gesteld, en wanneer de slavernij bij de groote menigte verdween, dan zoude zich dit geheel met nog meer snelheid ontwikkelen. Wat tot bereiking van het eerste gedaan wordt en bereids gedaan is, dit is aan geheel *Europa* medegedeeld, en bijaldien de in het werk gestelde maatregelen het doel mischien niet zoo spoedig doen bereiken, als men wel gehoopt had, zoo

is het evenwel zeker, dat hetzelve eenmaal bereikt zal worden. Dit toch zal wel hiernaast, die in het oog houdt, welke hulpbronnen *Rusland* ten dienste staat, in twijfel trekken. En wat tot daarstelling van het laatste is in het werk gesteld, dit is even zoo bekend: vele maatregelen zijn genomen, welke eenmaal het doel onvermijdelijk doen treffen. In geenen doele toch was het raadzaam, om met overhaasting te werk te gaan, daar het overspringen van den middelstand de grootste gevaren zoude te weeg brengen, ja zelfs zeer nadeelig konde worden voor dieu stand, welke men te hulp wil komen.

Wat de vele vreedelingen betreft, die door verhuizing, door verovering en vereeniging bij het Rijk zijn ingelijfd, deze zijn voor het geheel en voor deszelfs inwendige rust en orde geenszins gevaarlijk. De verbreking van oude betrekkingen mogen overigens magtig op het gevoelen werken; dat gevoel moege zeldzaam bij menschen geheel worden uitgedoofd, zoo is het toch van den anderen kant belangrijk, tot een magtig Rijk te behooren; zekere bescherming tegen elken uitwendigen aanval te genieten, eene onvoorziene markt voor de nijverheid, eene ruime loopbaan voor de eerbucht geopend te vinden, en zich over eene geringheid van opbrengsten te mogen verheugen, onder welker drukkenden last andere landen gebukt gaan. En geenszins waren andere landen altijd instaat, om, bij gelijk verlies, zulk eene schadevergoeding aan te bieden. Velen der nieuwe inwoners bespeuren ook het gebrek aan letterkundige- en geestbehoeften niet, terwijl zij (namelijk die van *Persien* en *Turkijen* tot *Rusland* zijn overgegaan), wat inwendige rust, vrede en bescherming betreft, er oneindig beter aan zijn, dan te voren; al ware het, dat godsdienst-begrippen en volksgewoonten magtiger bij hen werkten, dan bij anderen; hoewel hun, even gelijk aan allen, de vrije uitoefening van hunne godsdienst is toegestaan. Zelfs dan nog kon hun afval, door de onbeduidendheid van hun getal in vergelijking met den geest der oude onderdanen, geenen nadeeligen invloed hebben.

In *Finland* leven meer beschaafde standen, die veel van hetgeen hun eertijds dierbaar was, niet zoo ligt kunnen vergeten, en evenwel zijn zij door de bovengemelde voorregten, door bijzondere, zeer belangrijke vrijheden, welke hun zijn toegestaan, de nieuwe orde van zaken niet ongenegen. De Polen zelfs, zoowel diegenen, welke tot het nieuwe Koninkrijk behooren, als die geheel bij *Rusland* zijn ingelijfd, hoe weinig zij ook in staat mogen zijn, om, bij onverzwaakt volksgevoel en vaderlands-liefde, hunne vroegere geschiedenis te vergeten, kunnen in allen gevalle niets anders verlangen, dan dat alle hunne aan *Rusland* onderworpen landslieden bij het Koninkrijk worden ingelijfd. Want daar *Europa* hen toch geheel heeft verlaten, zonder acht te slaan op hunne dierbaarste wenschen, zoo kunnen zij verstandigerwijze voor het tegenwoordige niets anders verlangen.

Nauwlijks kan eenig ander volk van *Europa*, gelijk de Russen; eene massa van dertig millioen menschen aanwijken, welke door taal, gezindheid, godsdienst en zeden, een groot geheel vormen. De vreedelingen, welke met *Rusland* vereenigd worden, moeten zich aansluiten.

Rusland genoot rust en inwendigen vrede. De dood van ALEXANDER scheen een oogenblik die rust te zullen storen, en de troonsbeklimming van Keizer NICOLAAS eenen burger-oorlog te zullen veroorzaken. Dan die zorgen schijnen weder te wijken, en dit kolossale Rijk tot deszelfs kalnte weder te keeren, terwijl de plannen en ontwerpen van ALEXANDER door zijnen broeder, met gelijke beginselen, worden vervolgd.

Europa heeft reden, om angstig bezorgd te zijn, over den spellen wasdom dezer magt, wanneer dezelve ooit misbruikt zoude worden. Maar de anders zoo zeer gevreesde onrustige geest, kan hier geen grondende reden van bezorgdheid verwekken; dezelve kan hieruit geen voedsel verkrijgen. Men kan, wel is waar, beproeven, dezelve van daar te verbannen, op eene, voor het overige gedeelte van *Europa*, zeer bedenkelijke wijze; maar welke eindelijk op de rust van *Rusland* zelvo zeer nadeelig zoude terug werken.

RAPPORT van den Luitenant-Colonel, belast met het commando van het gekampeerde leger tegen de Hël, aan den Divisie-Generaal D.

Met leedwezen; Mijnheer de Generaal! moet ik u melden, dat ons leger hier in het kamp dagelijks afneemt, door het groot aantal jonge lieden die deserteeren en der Invaliden die crepeeren; de eersten beweren, dat zij niet die bevordering ontvangen, die hun, bij hunne aanronzeling door onze wervofficieren is toegezegd, en de anderen sterven meestal van spijt, dat zij den vijand met meer afbreuk kunnen doen, en dat de SATAN, dien zij GEEST DER LEUW noemen, zoo onwankelbaar op zijnen troon zitten blijft, niettegenstaande al het geschreeuw en geblaas van onzen Luitenant Veldmaarschalk B. k en u, Mijnheer de Generaal, die zij zijnen getrouwen echo noemen. — Dan wie ook moge verflaauwen, onze Chirurgijn-Majoor C. e staat als een paal, en heeft den Satan meer afbreuk gedaan, dan (met alle eerbied gezegd) alle onze krijgslieden te zamen; en dat, doordien hij, als een regte *Parizeeuw*, alle middelen weet aan te pakken om ons doel te bevorderen, en nu eens daartoe medische dan eens godgeleerde medicamenten bezigt, die zoodanig worden toegediend, dat zij gelijk zijn aan die vergiftige Indische pijlen, die, hoe meer moeite men aanwendt om dezelve uit de wonden te trekken, des te spoediger en verderfelijker werken. Ik meen dus alle reden te hebben, dezen hoogstverdiensstelijken man voor te dragen tot *Grootkruis van de orde van den domper*, waartoe hij *more majorum* diende te worden bevorderd, in tegenwoordigheid van het geheele leger, op den top van den bloksberg in eenen stik duisteren en stormachtigen nacht, bij den laatsten slag van twaalf ure: om er meer plegtigheid aan bij te zetten, zouden wij uit L. . . . n wel eenige van die donders en bliksempjes kunnen ontbieden, waarvan het depôt van onzen Luitenant-Veldmaarschalk altijd dubbeld voorzien is, en die gij, Mijnheer de Generaal! zoo vol effect weet te doen werken.

Onze Veldprediker Vro. . . . m wordt gelijk aan een dorre tronk, die afgehouwen moet worden, en in het vuur geworpen; hij zwijgt als het graf; en echter zeggen zij, dat de zoetelaars zeer wel aan hun debiet kunnen merken, dat hij nog in den lande der levenden is; wek hem dus op Mijnheer de Generaal! doe de sluimerende boetbazijnsteker ontwaken, opdat hij waardig blijve met *Albions* T. . . . L, en *Zwolles* B. . . . n, het driemanschap uit te maken, dat op *hagelwitte paarden gezeten en het merk hunner uitverkortheid op de dijen dragende* (a) gelijk trompetters het leger vooruittrekken.

Het leger betuigt u zijnen dank, Mijnheer de Generaal! voor de moeite, die gij u wel hebt willen getroosten, om de leerrede, getiteld: *de kleine wolk, als esnes mans hand, opgaande van de zee*, uit het Fransch, in het Nederduitsch te vertolken; daar dezelve bij het uitspreken door weinigen gehoord, en door nog minder begrepen was, mag men dezen arbeid verdienstelijk noemen, te meer, daar onze getrouwe krijgsknechten, vijanden van nieuwigheden zijnde, de nieuwmodische taal van het Fransche *Babylon* niet verstaan; of echter uwe aanprijzende dichtregelen, zoo geheel uw verstand en hart kenmerkende, niet overbodig waren, ben ik zoo vrij te betwijfelen, om'dat

(*) J. VON HAMMER, des Osmannischen Reichs Staatsverfassung.

(a) Vergelijk DA COSTA, Vrede en Krijgsgezag, bladz. 25.

gode waar zich zelve aanprijt; edoch hoezeer onze opinie in deze moege verschillen, het vers blijft niettemin fraai en wordt met ijver beoefend; dat bevochtigen en zaaien van de ochtend tot de nacht (b), kammen, zonder opwekking te gevoelen, niet lezen, dat storten van de Gods-rivier over dam en dijk (c), herinnert met nadruk aan de ramp van Februarij 1825, terwijl men niet in staat is adem te halen bij het hooren van deze regels:

*Spreekt, predikt, dondert (d)! rukt den afgrond van zijn zetel,
Die 't afgekeerd verstand van Neerlands volk verblindt (e).*

Ook in het gebrek van krijgslieederen hebt gij, onze krijgshaftige BARD, edelmoedig voorzien door uw dichterlijk krijgsmuzijk (f), het is een wellust, om onze troepen deze zangen te hooren opdreunen; zij zingen dezelfde als lijsters; hoezeer de meesten er den zin niet van begrijpen; maar gij weet, Mijnheer de Generaal! hoe ijverig ik hun de leer inprent van blindelings te gehoorzamen; ja, daaraan zoude, zonder mij te be-roemen, menig Priester, van den echten ouden stempel, bij mij een lesje kunnen nemen; nu ik heb ook voor niet geen drie jaren het collegie van onzen B..... over de Dortsche Synode en de Vaderlandsche Historie bijgewoond.

De meeste moeite, die onze kapelmeester bij de invoering dezer lie-deren gehad heeft, was; dat gij, Mijnheer de Generaal! er geen zang-wijzen bij gedaan hadt, dan, aangezien onze vaders in de dagen der verdrukking, onder den titel van Souterliedekens (g) de psalmen Davids wel op wereldsche wijzen hebben gezongen, zoo heeft hij ook geene zwaarigheid gemaakt, uwe liederen, voor zoo ver namelijk het Gheestelyck Bloemhofken (h), en dergelijke puikverzamelingen van den goeden ouden tijd, hem daartoe geene gelegenheid aanboden, op andere zangdeu-nen te stemmen. Dus zingen wij, als bij de beschouwing van ons klein getal de moed begint te verlaauwen, op de wijze van: *Lievert zach de schoone roozen van Rozettes wangen blozen:*

*Neen! geen sigbore stalen zwanden!
Neen! geen pylen! Neen! geen paarden!
Aardsche wapens baten niet,
Waar stem den strijd gebiedt!
't Volk van zal overwinnen
Over wereld, hel en zinnen;
En, vereenigd als een man,
Zonder krygsmagt, paden banen
Voor zijn wapperende vanen,
Door 't verbaasde Canaan!*

en met niet minder geestdrift op de wijs van: *Och vrouw, tapt ons een glas met wijn!*

*Der Heiden hoogmoed steeg ten top!
Doe hun uwe almacht weten!
Wek Neerland uit den dooden op,
Zend u vraders en Profeten!
Gebied uit Nassaus heldenzaad
Een Zerubbabel voor den Staat,
Een voedselheer der kerken!
Wil tot een nieuwen tempelbouw
(Dat Rome sidrend hem aanschouw!)
De hand der Vorsten sterken!*

*Hersteller van oud Israël!
Beschermer onzer vadersen!
Ja! gij, gij zult, ten spijt der hel,
Met overschot vergaderen!
Wacht gij zyt onveranderlijk!
En 't scepter van uw koningrijk
Zal van uw volk niet wijken,
Dan om aan d'opgeklaarden trans,
Met duizendvoud vernieuwden glans,
Den Satan blind te priken!*

Daar ons krijgsvolk het laatste gedeelte niet begreep, en deze en gene zich nu en dan al eens korsehg betoond had, dat gij gestadig de Neder-landers bij Joden vergelijkt, die, zoo als u uit vroeger tijd, Mijnheer de Generaal, nog wel heugen zal, over het algemeen niet bijster bij de lagere klasse in achtung staan; heb ik gezegd dat dit blindprijken van den Satan zoude geschieden door brandspiegels, gelijk aan die, waarmede Archimedes de vloot der Romeinen in brand wilde steken; en nu hou-den zij dagelijks aan om een proefje van die uitvinding te zien. — Onder de stukjes echter die meergemelde bundel versieren, maakt de vrede en krijgssang het meeste opgang, misschien wel omdat sommige slaauwmoedigen sterk naar vrede verlangen; bij wijze van beurtzang laat ik dit stuk op de Zon- en Feestdagen uitvoeren, nadat een der veldpredikers eene toepasselijke rede gehouden heeft; gij kunt u niet begrijpen welk effect de volgende regels doen, vierstemmig gezongen, op de wijze van: *'k wou dat 'k nu een Hondje was.*

*Oorlog aan den Cananiet,
In 't beloofde land der vadersen!
En, in Israels erfgebied,
Wrack en oordeel aan verradersen!
Kryg aan Babels hoererij!
En in eeuwigheid geen vrede
Met de afgodendienst der rede,
En des oproers hovgardij!*

Misschien zult gij u verwonderen hoe wij de opgegeven zangwijzen kunnen gebruiken, daar de maat en veel minder nog de klemtoneel in uwe liederen met die, van welke wij de zangwijzen ontleend hebben, overeenkomen; doch dit is niets, want evenzeer als de nieuwwetische componisten er geen zwaarigheid in vinden, om dikwijls geheele regels en bladzijden vol nooten voor eene lettergreep te stellen, vind ik er de minste zwaarigheid in, om geheele woorden, ja halve regels op een noot

(b) De Costa aan Ds. L. H. Bänza, couplet 7, geplaatst voor de gemeide Leerrede.

(c) Ibidem, couplet 11.

(d) Wij kunnen niet alzin van den Heer Bänzing, bij eene nieuwe uitgave van zijn werk over de Nederduitsche Synonymen; op deze door hem in zijne eerste editie overgeslagene synonyma atent te maken; de school van den domper geeft er meer, h. v. vervolgzucht, regtzinnigheid en godsdienst, koopkroef en pest, en meer dergelijken.

(e) Ibidem, couplet 14.

(f) Uitgegeven te Amsterdam, bij J. H. DEN OUDEN, 1826.

(g) Souterliedekens gheprent op alle die Psalmen van DAVID, tot stichtinghe ende een gheestelycke vermakiughe van allen Christen-menschen. t'Hantwerpen by Sx-mon Cock, 1540.

(h) 't Gheestelyck Bloemhofken, beplant met veel lieflycke bloemkens van verscheyden coleuren, tot dienst van alle liefhebbers der canticke spelgeurigheid. t'Haarlem ghedruckt by THOMAS FONTJN, 1637.

te laten zingen; gij kunt u niet begrijpen hoe deze samenrekking de heerlijkste spoor-rylades doet ontstaan.

Uit dit een en ander, Mijnheer de Generaal, zal u blijken, dat wij, aan onze instructien getrouw, tegen alle inyoering van schadelijke nieu-wigheden waken, hoezeer wij erkennen, dat het moeite kost ons uwer waardig te gedragen, die tot u uwe uitgevers toe den ouden huldigt (f).

Dezer dagen hebben zich twee Europese Kapiteins, die onder de vanen van IBRAHIM tegen de Grieken gestreden hadden, doch wegens onbekende redenen hun ontslag bekomen hadden, als recruten aangemeld; de werf-officier maakte eenige, zwaarigheid omdat hij reden meende te hebben om aan het eervolle van hun ontslag te twifelen, doch ik heb hem duchtig den mantel geveegd, dat hij lieden, die zich zoo in alles aan de oude legitimiteit verknocht betoond hadden, had durven afwijzen, want goede Hemel, waar zoude het met ons heen, als wij zoo kiesch in het aanneemen van recruten wierden!

In het vijandelijk leger is alles rustig, men is er regt vrolijk en lustig; en dikwijls kunnen wij hun gelach, dat sommigen beweren dat tergend uitjowen is, op onze voorposten hooren; maar laat die Belials kinde-ren, die nieuwigheids-prekers, maar lagchen; als onze pogingen gelukken, zal hun dat lagchen wel vergaan, want ons krijgsvolk rekent in dat geval ten minste op eene St. Bartholomeus-nacht of Siciliänsche vesper.

Ontvang, Mijnheer de Generaal! de verzekering mijner blindelingsche gehoorzaamheid.

Uit het Kampement, bij
A....., den 29. Maart 1826.

VAN DER L..

LIEFHEBBERY-COMEDIEN.

Men heeft honderdwerf over de onderscheidene regeringsvormen ge-twist, namelijk welke de beste ware. Ons bedunkens is het beste ant-woord op die kwestie: overeenkomstig den landaard. Tot heden zou eene constitutioneele regering in Turkije weinig goeds stichten. Een bestuur moet dan zoo gematigd te werk gaan, zoo min dwangmiddelen bezigen als mogelijk, en aan elk die vrijheid laten genieten, welke met de algemeene orde niet onbestaanbaar is en op geene ontbinding uitloopt. Dan, zonder van dwingelandij te kunnen beschuldigd worden, mag een bestuur al die instellingen en gewoonten te keer gaan, waaraan het alge-meene welzijn is gelegen. Uit dat oogpunt heeft men de zaak beschouwd, toen men de speel- of dobbelhuizen heeft geweerd, en slechts dat kwasi-voorregt aan sommige steden, waar men haden ging gebruiken, laten behouden, om lodiggangers voor grooter kyvaad te behoeden. Is nu een speelhuis zoodanig iets, waarop een wijs bestuur een aandachtig oog moet houden, kan zulks alleen om twee redenen zijn, 1°. dat het een openbaar iets is, 2°. dat de gevolgen noodlottig kunnen worden, in weerswil van duizend zedelossen en van den Speler, honderdwerf ten toegedeel gevoerd.

Zoo wij dit grondbeginsel op de liefhebberij-comedien toepassen, zullen wij tot hetzelfde gevolg komen, namelijk, dat een bestuur ze mag weren. Dan, wij moeten vooraf aantoonen, dat die comedien schade-lijk zijn; zeggen is hier niet genoeg.

Wie zijn de aanleggers van liefhebberij-comedien? Jonge lieden, die, naar aanleiding van het woord, liefhebberij gevoelen tot spelen, in de eerste plaats; en in de tweede, eenig geld, dat hun ontbreekt om zwier te maken, langs dien weg zoeken te winnen. Deze hoop wordt steeds te leure gesteld; want van de 20, die het beproeven, zijn er geen twee wien het mag gelukken. De eerste stap is steeds beslissend in het men-schelijk leven. Ik heb mij op een tooneel laten hooren, en nu droom ik niet dan van ALEXANDER en BARBAROSSA, welke beide mij aan geen stuk roggenbrood helpen, zoo ik daar gebrek aan heb... Ongewone, te voren niet bedachte onkosten komen in den weg. Onder in den zak vindt men de rekening. Met hier spelen komt een einde; er moet betaald worden, en er schiet geld te kort. Wat nu aangevangen? goede raad is duur! aan mijne ouders durf ik die omstandigheid niet blootleggen; die zijn uit hunnen aanleg van mijn comediespelen afkeerig. Heb ik eene vrouw, dan durf ik deze nog veel minder daarover onderhouden; zij zal mij, en met regt, op mijne kinderen en op haar zelve doen terugzien, om mij mijne zoo onnoodige verkwisting te verwijten. Wat dan? ik spreek een vriend aan, en die helpt mij. Maar, ik moet hem toch eenmaal dat fatale geld wedergeven! Eindelijk moet er een deficit komen. Ik wordt mistroostig en zoek mij af te leiden; deze afleiding kost mij geld en belet mij geld te winnen; eene nieuwe, eene tweevoudige schade! — Dan, ik rek, ik rek zoo lang ik maar kan. Eene andere onderneming zal mij beter gelukken en het alles vergoeden; helaas! deze uitkomst is nog erger en boort mij geheel in den grond... Ik moet betalen, ik moet mijn goed aanspreken; het kan bij mijn huisgezin niet langer verborgen blijven, en nu woedt de hel in mijn huis; of is het geen hel, waar men twist, knort en verwijt...? Misschien zal ik mij eene onberekenbare schade gedaan hebben. Alle menschen (ijlhoofdige of vernitte jongelingen uitgezonderd) zijn sterk tegen dat comediespelen. Welligt verlies ik mijn patroon, omdat deze bejucht is, dat ik hem oneerlijk zal behandelen, om mijne dwaasheid te bedekken! — Ik spreek hier van hetgeen ik heb bijgewoond, en wat ik nu laat volgen, mede:

De ontvangst is vrij goed uitgevallen; dit is mij bekend. Maar zal zulks mij voordeel aanbrengen? geenszins! andere jonge lieden zijn er, die, op wat wijze dan ook, aan specie weten te komen, die zich daar-door weten te laten gelden. Zij zijn niet karig; om een jong meisje te tracteren. (Heet die aardigheid niet zoo?) Men ontziet hen, of veinst hen te ontzien; al wat zij doen of zeggen wordt geprezen. Mijn ijver is patstoken; ik wil niet minder zijn dan een ander; ik verteer ook geld; hoe lang zoo maar; ik geef cadeaux. (Rampzalg woord, dat menig jongeling den hals heeft gebroken!) Ik geef partijen. De uitkomst is wederom dezelfde; ik doe meer dan ik kan, en juist daarom, wijl ik mijne krachten te zeer inspan, raak ik onherstelbaar uitgeput.

Een ander nog, even zoo dwaas als ik zelf, maar op eene andere wijze, wordt zoodanig met geestdrift vervuld voor het comediespelen, dat hij zijne zaken veronachtzaamt. Veel liever zal hij, op planken, die vaak aan den Timmerman nog niet betaald zijn, anet eene houding, die medelijdend doet glimlachen, uitroepen: *wijk, wijk, verachte Slaaf!* dan dat hij schrijft voor zijn patroon: *U Ed. debet aan, enz.* of voor hemzelve de bijl of de hoor aangrijpt. Wat zal het einde zijn? Ar-moede en verdiende verachting! Niet elk kan een Hoofd-Schouwburg betreden; hij zal blijven, die hij is, een breekbehen; hij zal nimmer in eenig talent uitmunten, en, na zijn vak, waarna hij nuttig was, te heb-ben laten varen, zal hij, tot jaren gekomen, ook voor dat vak; hetwelk hem verleid heeft, nu onbekwaam, de laatste van zijne dagen in kom-mer en in verdriet slijten en ellendig sterven.

En wat dan, zoo — gelijk dikwijls gebeurt, en nu onlangs nog is ge-beurd, — een dier liefhebberij-comedie-spelers, al hopen op meer in-teekenzars, op buitengewone representatien, op beneficien, het gedepo-nerde geld, waarmede, na het eindigen van alles, het alles betaald zou worden, benadert, geen kans ziet om het terug te geven, wanhopig wordt, en — verdwijnt als een dief.....

Voor eenige maanden was mijn zoon nog eerlijk man, werd hij overal met achting ontvangen; nu vertoont hij zich niet, maar glijd hij, als

de nood hem langs de straten jaagt, langs de muren, waar ook zijne schaduw niet zichtbaar is; want hij kiest den stillen en donkeren nacht! Ja, wij blijven het zeggen, liefhebberij-comedien zijn het eerst verderflijk in hare gevolgen, en — mogten zij geweerd worden!

JACOB HAFFNER.

Onder de Vaderlandsche Reizigers bekleedt JACOB HAFFNER voorzeker eene uitstekende plaats, en zijne Werken zijn steeds, door het Letterminnend Publiek, op hoogen prijs gesteld geworden, en niet dan te regt: want HAFFNER kende de Oost-Indische bezittingen, waarvan hij ons zulke-schoone Tafereelen ophangt, door en door; een groot gedeelte zijnes levens had hij in onderscheidene betrekkingen, te midden der Indianen, doorgebracht; hunne zeden, hunne godsdienst, hunne overleveringen en oudheden waren hem eigen; de schoone Landen, die hij beschrijft, had hij van het eene punt tot het andere doorkruist, hij was er gelukkig en vergenoegd, en deze zielsgesteldheid verspreidt eenen bekoorlijken gloed over alles, wat hij ons van deze verafgelegen Gewesten verhaalt.

Zijne Reizen, hoezeer reeds voor eenige jaren uitgegeven, hebben voor ons niets van derzelver belangrijkheid verloren; want de Indiaansche Volk en Landen zijn nog dezelfde, die zij voor vijftig en honderd jaren waren. Daarenboven is het oogpunt van beschouwing van HAFFNER, met betrekking tot Indie, dat van het geheele tegenwoordig beschaafd Europa; niet warmer verdedigt men thans, dan hij deed, de regten der verdrukte Indianen noch ijvert men sterker tegen slavernij en vergaating der menscheit.

Niet alleen de eenzaam en ondernemend Reiziger, ook als welsprekend Schrijver moeten wij HAFFNER bewonderen. Zijn stijl, zoo onderhoudend bij het doorgaande verhaal, verheft zich, wanneer het onderwerp zulke medebrengt, tot eene wezenlijk dichtertijke hoogte. Men leze slechts zijne algemeene Beschrijving van Ceilon, die zijne Reize door dat Eiland voorafgaat, en oordeele of wij hier te veel van HAFFNER zeggen.

De Ondergeteekende, door aankoop eigenaar geworden zijnde van de Reizen doof opgenoemde Schrijver, getiteld:

Lotgevallen op een Reize van Madras over Tranquebar, naar het Eiland Ceilon;

Reize te voet door het Eiland Ceilon, en

Reize in eenen Palanquin, of Lotgevallen en merkwaardige Aanteekeningen op een Reize langs de Kusten Orixia en Choromandel;

Heeft gemeend het Vaderlandsch Letterminnend Publiek geene ondiens te zullen doen en een goedkoop tweeden druk, post-formaat, in vier Deelen, van uit te geven, ieder Deel a f 1:20 zonder, en f 1:50 met Platen; terwijl buiten Inteekening de prijs verhoogd wordt tot op f 2:50 en f 3:50.

De Inteekening op deze Werken, welke in gr. 8vo f 17:40 kosten, staat volgens Prospectus, behalve bij den Ondergeteekenden, alom in dit Rijk, open, tot ultimo April 1826.

Amsterdam, den 28. Februarij. 1826.

G. J. A. BEYERINCK,
Boekhandelaar.

In een tijd, waarin Poëzij en Welsprekendheid onder ons zulk een hoogen trap van volmaaktheid bereikt hebben en zoo vele en zoo gelukkige beoefenaars vinden, kan het niet dan aangenaam zijn aan iederen Beoefenaar dezer schoone Wetenschappen, dat de Ondergeteekenden aan het geacht Publiek door deze bekend maken, dat zij eene Inteekening hebben voorgesteld op een Werk, dat, in onze taal en naar de behoefte van ons land bewerkt, alhier nog geheel ontrakt, namentlijk: **GESCHIEDENIS DER POËZIJ EN WELSPREKENDHEID, sedert het einde der Dertigste Eeuw, door FREDERIK BOUTERWIK, Hoogleeraar aan de Universiteit van Göttingen;** met het Hoogduitsch te vertalen en met aanmerkingen te voorzien, door **STEEBERGEN VAN GOOR.**

Indien ooit eenig Werk de eer der vertolking in onze taal verdiende, het is onbetwistbaar het onderhavige; en in het zekere vertrouwen, dat de onderneming, om hetzelfde in onze taal te leveren, door elken man van smaak, elken vriend van het schoone en goede, bereidwillig ondersteund zal worden, hebben de Ondergeteekenden deze belangrijke taak opgedragen aan een man, die reeds sedert vele jaren niet zonder roem in dit vak van Letteroefening werkzaam is geweest, en zich tevens genegen heeft betuigd, om niet alleen het Werk zelve te vertalen, maar het ook hier en daar met zijne toelichtende aanmerkingen te voorzien, waardoor ons de Hollandsche uitgave boven de oorspronkelijke Duitse niet weinig zal vooruit hebben.

De voorafberijde Reiziger dezer onderneming, met de Condities van Inteekening, is in alle Boekwinkels gratis te bekomen.

C. L. SCHLEYER en G. PORTIELJE.

ARNHEM, den 11. April.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 10. April 1 El 2 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen o D.
Den 11. dito 1 El 1 Palm 5 Duim; gewassen o D. gevallen 5 D.

Men presenteert, op zeer aannemelijke condities, **UIT DE HAND TE KOOP**, een zeer aangenaam genaamd, bestaande:

1. In een nieuw en welbekend **HUIS**, met drie **BENEDEN**- en een **BOVENKAMERS**, ruime **KEUKEN**, **KELDER**, **ZOLDERS**, een groot **ACHTERHUIS**, met **MEIDENKAMERTJE**, eene nieuwe **POMP**, nieuwe grote **SCHUUR** en Gemetseld **VARKENSHOK**, voorts een fraaije **TUIN**, voor en bezijden het Huis, alsmede een Kamp **WEIDELAND**, tusschen dit en het volgende Huis, en een Kamp best **BOUWLAND**, groot ongeveer 2 Bunders en 55 Roeden, thans tot eene extense Bakkerij gebruikt wordende.

2. Een **HUIS**, altho tot eene Herberg ingerigt, met **VOOREN**-**ZYKAMER**, **ZOLDER**, **SCHUUR** of **ACHTERHUIS**, **TUIN**, en een van hetzelfde afzonderlijk gelegen Kamp best **BOUWLAND**, groot ruim 64 Roeden, bij en aan elkander gelegen aan den grooten Steenweg van **Arnhem** op **Utrecht**, een half uur van **Arnhem**, tegen over **Mariendaal**, nabij den huize **den Brink**, onder **Oosterbeek**, tot velerlei bedrijf geschikt, en vooral voor een te extendeeren zeer aangename **Buiten-Woning**.

Dit Goed kan, of in zijn geheel, of in 2 Perceelen worden gekocht, en waarvan des needs een gedeelte der Koopspenningen gevestigd kan blijven. — Nadere informatien zijn ten Kantore van den Notaris **Mr. J. B U S G E R S**, te **Arnhem**, (mits Brieven-franko) verkrijgbaar.

+++ **CREDITEUREN** in de vacante Boedels van wijlen
+++ **HENRI JACQUES BORDIER**,
+++ voorheen Koopman, te **Amsterdam**, doch laatstelijk ge-
woond hebbende aan **de Rheedersteeg**, Kanton **Velp**, Kwartier **Arnhem**, en deszelfs vooroverledene Huisvrouw **ANNA ELISA BETHLANG**, worden bij deze opgeroepen, om, op **Zaterdag** den 22. April 1826, des morgens ten elf ure, te verschijnen, te **Arnhem**, ter gewoner plaatse der zitting van de Regtbank van dat Kwartier, ten einde door den Heer **J. J. VAN ROSSUM**, te **Arnhem**, in deszelfs kwaliteit van Curator in die nalatenschappen, voor den daartoe gecommiteerden Regter-Commissaris **C. S. W. J. BAXON VAN NAGELLE**, te hooren affirmeren deszelfs Rekening en Verantwoording, en daarna voort te procederen volgens de Wet.
Arnhem, den 23. Maart 1826.

VISSCHER BOURICIUS,
Procureur.

+++ De Notaris **L. F R O W E I N**, residerende te **Zevenaar**, zal, als daartoe benoemd door de Regtbank van **Eersten Aanleg**, zitting houdende te **Arnhem**, ten overstaam van den Heer **Vrederegter** van het Kanton **Zevenaar**, op **Woensdag** den 12. April 1826, ten huize van den Kastelein **D. J. VAN S E N**, te **Zevenaar**, des voormiddags ten half elf uren, bij inzet, en 14 dagen daarna, zijnde **Woensdag** den 26. April 1826, ter zelfder uur en plaats, finaal verkoopen:

Een **HUIS**, No. 111, met daarachter gelegen **TUINTJE** en **SCHUUR**, staande en gelegen binnen de **Stad Zevenaar**, in de **Grietsche Straat**, toebehoorende aan de minderjarige Kinderen van wijlen de **Echtelieden J A N B R A N D S** en **G E R R I T J E D E H E R**.

+++ **TE HUUR**, tegen den 1. Mei aanstaande: Een **BUITENGOED**, **de Bokhorst** genaamd, bestaande in een **HEEREN HUIS**, met vier **BENEDEN**- en eene **BOVENKAMER**, twee **KEUKENS**, **KELDER**, **KOETSHUIS** met **PAARDEN**- en **BEESTENSTAL**, en **MANGELKAMER**, twee grote **TUINEN**, met de beste **VUCHTBOOMEN** beplant, voorts **BOOMGAARD**, **WEG** en **BOUWLAND**, vrij van **Overstroming**, dicht aan den **Strantweg**, gelegen bij **Spankeren**, nabij **Dieren**, 2½ uur van **Zutphen** en 3 uren van **Arnhem**.

In Persoon of met vrachtvrije Brieven te bevragen ten Kantore van den te **Dieren** residerenden Notaris **VAN ROSENTHAL**.

+++ **UIT DE HAND TE KOOP**, en nader te bevragen bij **E. T R A I N B O E R**, Mr. Smit te **Arnhem**, in de **Koningsstraat**.

1. Een fraaije **Hamburger MANDEWAGEN**, voor zes Personen, zeer fraai bekleed en met Pleef gemonteerd.
2. Een nieuw en ligt **WAGENTJE**, met eene **Linnen Kap**.
3. Eene **CARICLE**, met **Lederen Kap**.
4. Een **DITO**, met **Linnen Kap**.
5. Een **DITO**, zonder **Kap**.

+++ **UIT DE HAND TE KOOP**, een extra sterke **CHAIS**, met zijn gansche Toehooren en **Lederen Kap**; dezelve kan voor een en voor twee **Paarden** gebruikt worden. Voorts een paar complete **WAGEN**- of **FOURGONTUIGEN**, met **Chineesch Koper** afgezet, en nog maar weinig gebruikt. — Een en ander te bevragen bij den **Mr. Zadelmaker D. H. VAN DER POLL**, te **Arnhem**.

+++ De Ondergeteekende, door aankoop eigenaar geworden zijnde van een ruim, lichtig en voor een **INSTITUT**, **VAN ONDERWYS EN OPVOEDING**, allergeschikt **GEBOUW**, is daardoor in staat nog eenige weinige **JONGELIEDEN** in den **Kost** te nemen, en **Onderwijs** te geven in de **Engelsche**, **Fransche**, **Hoog- en Nederduitsche Talen**, **Natuurkunde**, **Algebra**, **Meetkunde**, **Stuurmanskunst** en andere deelen der **Wiskunde**, **Aardrijks**, **Geschied**- en **Fabelkunde**, **Italiaansche Boekhouden**, en wat verder tot eene **Beschaafde Opvoeding** behoort. — Zich te dien einde aan **Ouders** en **Voogden**, bij deze, aanbevelende, meent hij hier te moeten byvoegen, dat hij voorzien is van eene acte als **School-Onderwijzer** van den hoogsten rang, alsmede van de gunstigste verklaringen, zoo van de **Edel Achtbare Heeren Burgemeester** en **Wethouders** dezer **Stad**, als van de **Ouders**, welke de opvoeding hunner **Zonen** zijner zorg hebben aanvertrouwd; terwijl hij vooronderstelt, dat de bekende aangename en gezonde ligging der **Stad**, zijn **Institut** mede zal aanbevelen. — De afzettende billijke voorwaarden, waarnaar de opneming der **Jonge Liederen** geschiedt, zijn, behalve bij den ondergeteekenden, te bekomen bij de **Boekhandelaars M. SCHOONEVELD EN ZON**, te **Amsterdam**; **A. J. VAN WEELDEN**, te **Hage**, en **J. VAN BAALEN**, te **Rotterdam**.
Arnhem, den **Maart** 1826.

N. VAN CALLEGOED.

* * * De Heer **T. F I N N**, Kunstwerker in **G L A S**, ten huize van den Kastelein **P O E T E R**, in de **Brabandsche Kroon**, op de **Markt** te **Arnhem**, heeft de eer het geerd Publiek te berichten, dat hij zijne werkzaamheden zal uitspelen, van des morgens 10 tot des avonds 9 uren, waarmede hij alhier den 4. dezer is begonnen en uiterlijk aanstaanden **Zaterdag** den 15. April zal eindigen. De toegang is 60 Centen per persoon. Er wordt aan iederen Aanschouwer een staaltje van zijn werk voor dezelfde waarde uitgereikt.

+++ De Ondergeteekenden nemen de vrijheid het geerd Publiek bij deze te verwittigen, dat zij hunne **Menagerie** nog eenen korten tijd zullen ten toon stellen; alsmede, nodigen zij alle **WEES**- en **ARMKINDEREN** van de onderscheidene godsdienstige genootschappen uit, om, onder geleide hunner **Opzigters**, hunne **Menagerie gratis** te komen bezichtigen, op morgen, **Woensdag** naede-middag, van twee tot vijf uren.

Van heden af, zal men de **Dieren** des avonds ten 8 ure hun **Voedsel** geven, en zullen de **Luipaarden** dagelijks van 12 tot 2 uren, in een **hok** gepaard worden.

Zutphen, den 11. April 1826.

H. MARTIN EN COMP.